

[Finansministeren.]

sætte forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Kildeskatten er kommet for at blive. Den har nu virket i godt et par år, og afprøvnin- gen af systemet i praksis har givet værdifulde erfaringer. Visse fejl er allerede rettet. Det drejer sig bl. a. om ændringer, der i 1969 blev foretaget i vor oprindelige lov af 1967. Enker og enkemænd fik en forringet stilling som følge af disse ændringer. Det er der nu rettet op på. Også — og vel især — er der konstateret fejl i forbindelse med edb-indkøringen. Der er nok på nogle punkter stillet for store krav til datasyste- met, og der har ved administrationen af ordningen været en del begyndervanskelig- heder både hos kildeskattedirektoratet og i kommunerne, der samtidig i 1970 skulle klare indkøringen af den store kommunalre- form. De konstaterede fejl og mangler har givet irritation og ærgrelse for mange. Der er dog ikke tvivl om, at langt den overvej- ende del af befolkningen er tilfreds med, at vi har fået kildeskatten, og ikke ønsker at vende tilbage til de gamle tilstande.

Bestræbelserne må nu samles om at få ordningen til at fungere tilfredsstillende. Efter regeringsskiftet er som nævnt allerede gennemført vigtige ændringer. Det er sket i enighed mellem alle folketingets fem partier, som da også alle i princippet har accepteret kildeskattesystemet. Lad mig her også næv- ne, at det oprindelige system med de meget detaljerede redegørelser fra arbejdsgiverne med oplysninger om skattetrækket for hver enkelt medarbejder nu er afløst af en væ- sentlig enklere ordning med summariske redegørelser, som giver langt mindre data- mængder og meget mindre arbejde både for arbejdsgiverne og for skattemyndighederne. Desuden er — ligeledes fra 1. januar 1972 — indført en betydelig forenkling af de sociale myndigheders arbejde med skattetræk i de forskellige sociale ydelser.

Yderligere reformer kræver lovændringer, og det er hovedmålet med det fremsatte lovforslag. Jeg vil dog gerne understrege, at der bør røres så lidt som muligt ved kilde- skatteordningen for ikke at give nye kom- plikationer med ordningens administration.

Det må i øvrigt være rimeligt at afvente betænkningen fra det såkaldte Poul Dahl-

gaard-udvalg. Den skal foreligge omkring 1. april, og jeg må forbeholde mig til den tid at fremkomme med ændringsforslag, som be- tænkningen giver anledning til.

Udvalget har jo allerede afgivet en delbe- tænkning om visse centrale spørgsmål i kil- deskattesystemet. Også fra kommunal side er der fremsat forslag om ændringer. Der er taget hensyn til disse forslag dels ved de al- lerede gennemførte reformer, som jeg før omtalte, dels ved udarbejdelsen af visse af de nu fremsatte ændringsforslag.

Dette gælder således forslaget om en æn- dret affattelse af lovens § 54 om procentvis forhøjelse eller nedsættelse af indkomst- grundlaget for den foreløbige skat.

I den tidligere regerings tid har jeg gang på gang fremhævet den urimelige frem- gangsmåde, der blev anvendt ved den fore- løbige beskatning. Når den foreløbige skat som hovedregel er blevet fastsat på grund- lag af indkomsten to år tilbage, siger det sig selv, at den betalte foreløbige skat under en stigende indkomstudvikling uvægerligt bli- ver for lav i et stort antal tilfælde. Det gæl- der især for de erhvervsdrivende, idet deres foreløbige skat beregnes umiddelbart på grundlag af den forskudsansatte indkomst. For lønmodtagerne vil en underansættelse af indkomsten i almindelighed ikke medføre et så stort „efterslæb“. For de mindre indkom- ster, der ligger inden for det første lange stræk på skatteskalena — det såkaldte proportio- nalstræk — vil trækprocenten jo altid svare til denne procent. Den kan aldrig blive min- dre. De vil derfor også altid komme til at be- tale den fulde trækskat. For de noget højere lønnede vil der derimod kunne opstå en rest- skat, selv om de også bliver trukket i skat af den del af indkomsten, der ligger over den forskudsansatte indtægt.

Den tidligere regering gennemførte mod vor protest en helt skæv ordning. Man fulgte kommunernes og Poul Dahlgaard- udvalgets forslag om den automatiske for- skudsansættelse på basis af de to år gamle selvangivelser, men fulgte desværre ikke det dermed sammenhængende forslag om en vis procentvis regulering af de pågældende ind- komster. Derved skævheden, som mange har reageret imod ved at få deres for lave trækprocenter sat op. Denne reaktion fra skatteyderne er en glædelig ting. Man øn- sker ingen „fiduser“, men en kildeskat, hvor